

HET GROTE VAKANTIE

DOEBOEK

VOOR UITGEBLUSTE OUDERS

**Alex van der Hulst, Anne Janssens,
Hanneke Hendrix & Nynke de Jong**

NIJGH & VAN DITMAR

VOORWOORD 6

VAKANTIETYPES 8

VOORPRET 17

ONDERWEG 39

OP VAKANTIE 71

WEER THUIS 131

VOORWOORD

EEN VAKANTIE-DOEBOEK is een boek over het leven zelf, want een vakantie is eigenlijk een zoektocht naar de kern van je eigen wezen: je bent in een vreemde omgeving, zonder dat vertrouwde dak boven je hoofd, je zit non-stop met je gezinsleden op een paar vierkante meter, en je enige escape is de dagelijkse ochtendwandeling naar de plaatselijke boulangerie. In die situatie word je onherroepelijk teruggeworpen op de essentie van wie je bent: al je onhebbelijkheden én goede eigenschappen komen bovendien, omdat er simpelweg geen uitweg meer is. Dit is wie jij bent. Wie jullie zijn. Jouw vakantie-zelf is je ware zelf.

Daarom is een vakantie veel meer dan een vakantie. Het is een odyssee. Een lange reis met beproevingen om uiteindelijk moe en vies weer thuis te komen. Waarom we dan toch allemaal op vakantie gaan? Omdat er in het verlies van al die opsmuk ook schoonheid zit. Je hoeft even niks. Thuis wachten er kozijnen die geverfd moeten worden, Zoommeetings waarbij je een uur lang naar de werkkamers van je collega's moet kijken, katten die ontwormd moeten worden en zijn er appgroepen van de klassen van je kinderen waarin altijd dingen besproken worden die je niks interesseren.

Die zijn er op vakantie niet. Je hoeft je met niemand te bemoeien, er is niemand die domme vragen over stomme werkprojecten stelt. De belangrijkste keuze die er dagelijks gemaakt moet worden is de keuze tussen 'eropuit' versus 'bij het zwembad liggen'.

Dat gezegd hebbende, het is bij tijd en wijle wel veel gedoe, zo'n vakantie. En hoewel kinderen op vakantie zich uitentreuen kunnen vermaken met alle doeboeken denkbaar – voor iedere subgroep is er wel een doeboek –, komen ouders er in de doeboekenbranche bekaaid vanaf. Daarom zie je zoveel ouders voor hun tent lusteloos op hun telefoon kijken. Die vullen de spaarzame vrije momenten met surfen op het internet. Iets wat je op vakantie helemaal niet moet doen: op vakantie moet je de echte wereld zo ver mogelijk bij je vandaan proberen te houden.

Daarom hebben wij een doeboek gemaakt voor ouders. Om even te ontspannen. Met lekker veel anekdotes, tips en recepten, maar natuurlijk ook met een fotostrip, puzzels, kleurplaten en ansichtkaarten waar je alleen nog maar een adres op hoeft te zetten. Kind kan de was doen! (Ook daar hebben we een tip voor, trouwens...)

Dit doeboek helpt je de momenten door dat je eigenlijk op je elektrische vouwfiets wil springen en het ravijn wil in rijden. Het voorkomt dat je tegen je partner wil roepen: 'ANDERS VERZIN JIJ EVEN WAT WE GAAN ETEN VANAVOND.' Het voorkomt dat je op Instagram gaat kijken naar de vakanties van vrienden en bekenden die ogenschijnlijk een veel betere vakantieplek hebben gevonden. En het houdt je monter ondanks het feit dat je kinderen op vakantie zijn, terwijl jij eigenlijk gewoon een quarantaine-lockdownachtige ervaring hebt, maar dan in een vouwwagen van drie bij vijf. Voor al die momenten dat de regen op het tentdoek klettert of wanneer je kinderen zelfstandig een zandkasteel bouwen. Of voor 's avonds voor de caravan. Met een campinglamp op je hoofd en een glas pinot noir in je handen. Wie heeft er op zo'n moment geen zin in een doeboek?

Veel lees- en spelplezier!

Liefs,
Nynke, Alex, Anne en Hanneke

VAKANTIE IN HET BUITENLAND WAAROM?

Ken je dat? Je moet om wat voor reden dan ook even in België of Duitsland zijn (werk, bier halen, op visite bij een vriend) en als je na een paar uurtjes weer thuis aankomt heb je het gevoel op mini-vakantie te zijn geweest. Heel anders dan als je even gaat werken in Waddinxveen, bier gaat halen bij de plaatselijke super of even naar Meppel rijdt voor koffie met de schoonmoeder. Een soort van tropen-jaren, maar dan in goeie zin.

NEEM ALLEEN AL een supermarkt in het buitenland. Loop je in Nederland zonder na te denken naar de bioyoghurt, in Frankrijk word je eerst om de oren geslagen met een verse zalm, soms letterlijk, voordat je na lang zoeken in het zuivelschap tuimelt. Een simpel bezoek aan de supermarkt wordt zo ineens een avontuur. En ja, we weten dat het met twee gillende kinderen in een Franse supermarkt een stukje vervelender is dan in Nederland. Dat is sowieso wel een dingetje, wat betreft Frankrijk dan: Franse kinderen lijken in vergelijking met de Nederlandse kinderen allemaal opgevoed door iemand die streng in de leer is qua etiquette, omgangsvormen en smaakpalet. Hanneke zag

ooit in een café in Parijs een vader heel erg ontspannen zonder te kijken zijn driejarige dochter, die braaf op de bar zat, een punt blauwe kaas voeren. Het kind hapte gewoon uit zijn hand, terwijl hij rustig met zijn vrienden een zinnig gesprek voerde. Hm. Misschien is dan Duitsland of Spanje een beter idee: daar is een gillend kind in de supermarkt of op straat een net zo gewoon beeld als hier.

Maar we dwalen af: vakantie in het buitenland maakt dat je gewoon er 'echt even uit bent'. Letterlijk, want je kunt niet gewoon, zoals de moeder van Nynke, Sibbel de Jong, destijds, even terug naar huis rijden om de was te doen. In plaats daarvan rijd je, op zoek naar een

industriële wasmachine omdat kind 2 het bed heeft ondergepiest, over prachtige landwegen met rustieke boerderijtjes en langs eeuwige graanvelden. Stop je op de terugweg bij een marktje op een pleintje, waar ze kaas of worst zonder koeling verkopen en waar je niet kunt pinnen. Heel anders dan in Nederland, waar je altijd wel ergens een snelweg hoort razen of waar je om de tien kilometer wel een bedrijven-terrein op rijdt.

Het met handen en voeten bestellen van een kopje koffie of een glas wijn is een uitdaging en daarom uitermate geschikt voor de vakantie-ganger die van een uitdaging houdt. Ook de trotse blikken van echtgenoot en/of kind als iets gelukt is dragen bij aan feestvreugde en ontspanning. Al is onze lievelingsanekdote er een van onze luisteraars. Die zat een keer met haar vader en broer op een terrasje in Frankrijk. Haar vader tapte hen op het hoofd en zei dat hij 'wel eventjes' een koffie en twee appelsap zou bestellen. Toen de ober kwam zei hij trots: 'Un café et deux pommes de terre, s'il vous plaît.' Googel het maar, als je geen Frans spreekt.

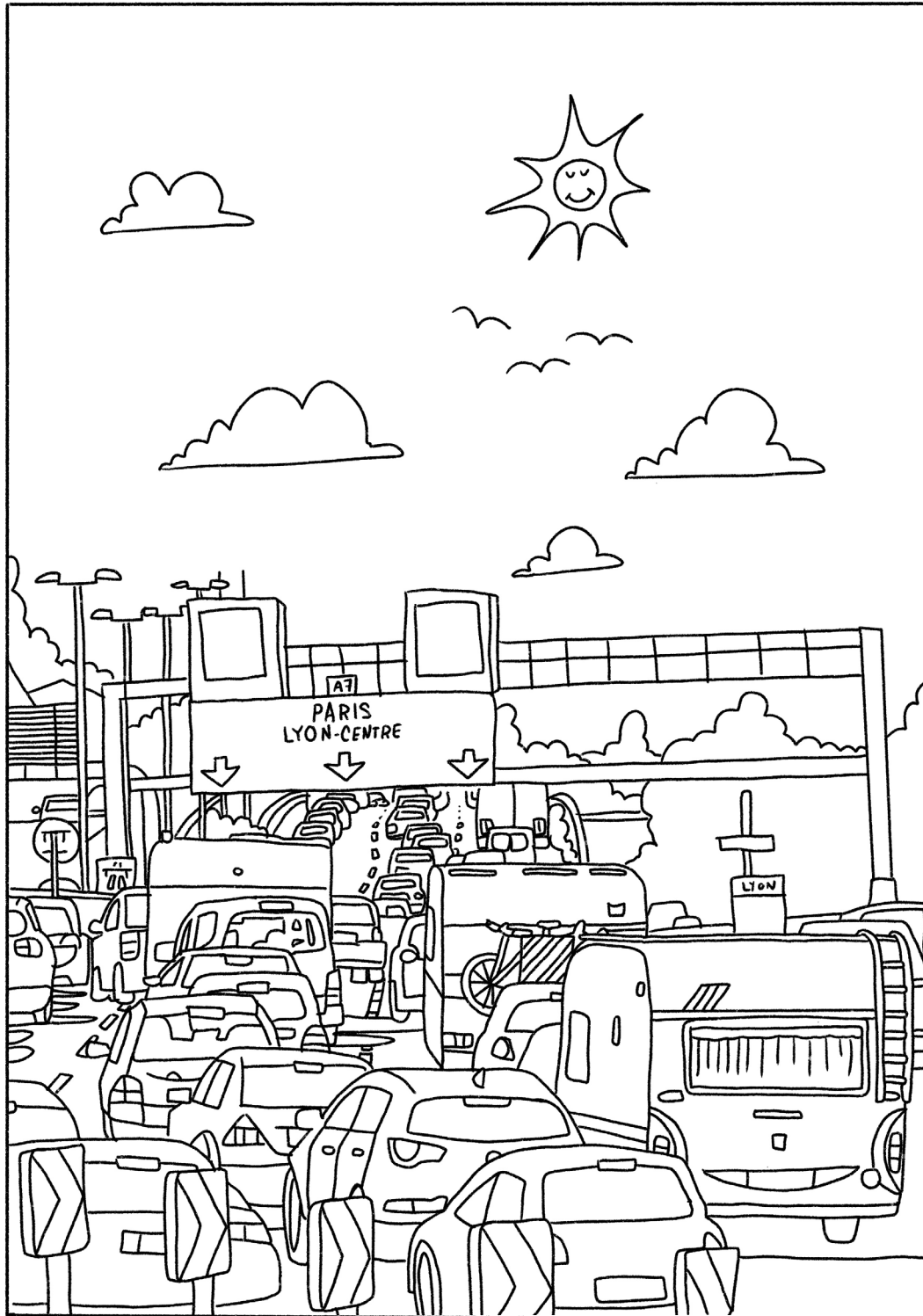
Over aardappels gesproken: in het gezin van Hanneke refereren ze qua land altijd vooral aan wat je er kunt eten. Dat trekt elk gezinslid over de streep, ook de dochter: 'We kunnen naar Duitsland, daar hebben ze veel taart, heel zoute grote krakelingen, witte broodjes worst en overal miljoenen soorten sap. Of we gaan naar Italië, daar hebben ze citroenijs, pasta en pizza. Ja, of Spanje, daar kun je meestal het eten in de

vitrine aanwijzen en zie je dus vooraf hoe iets er precies uit ziet.' Op vakantie in het buitenland is ook meteen een goede reden om alle opvoedregels de deur uit te gooien: alles is toch al in een andere taal, in een andere verpakking, met een andere geur, en dus is de scheiding met 'thuis doen we weer alles volgens de regels en eet je weer gewoon een boterham' helder en duidelijk. Daarbij weten we allemaal dat op vakantie in welk land dan ook, de wijn altijd beter smaakt dan thuis. Zelfs in Noorwegen, want daar kost een glas al gauw evenveel als de vouwwagen van Nynke.

En je weet wat ze zeggen: met beide benen in het buitenland gestaan, is dubbel op vakantie gegaan.

zwarte-zaterdagkleurplaat

**'LAUWERSOOG,
MIJN HAPPY PLACE.
DE KIBBELINGLUCHT
NAM IK VOOR LIEF.'**

VOORPRET

'Elk jaar gingen we naar dezelfde plek. Lauwersoog, het kibbelingwalhalla van het noorden, op de grens van Friesland en Groningen. Niet ver van Moddergat aan de Friese kant, aan de Groningse kant heb je verderop het dorp Broek. Als je door dat dorp rijdt, is er altijd wel iemand die bij het verlaten ervan heel hard "Broek uit, Broek uit!" roept. Diegene ben ik. Maar Lauwersoog dus. Daar staat het houten huis dat mijn opa heeft gebouwd. Mijn vader had geholpen. Vooral om indruk te maken op zijn kersverse schoonvader, geloof ik. Mijn vader is niet zo handig. De overlevering van zijn bijdrage rept over het eigenhandig egaliseren van het omringende land omdat hij zo vaak van het dak viel. Zes weken Lauwersoog, elk jaar weer. Heerlijk. Ongelimi-teerd voetballen, spelen, zwemmen, bingo op de camping, lo-geerpartijtjes, patat, ijsjes en fietsen over de tankpaden van het nabijgelegen militaire oefenterrein. Ik zou mijn neef en nichtjes weer zien, die kwamen elke zomer ook een aantal weken. Mijn neef is een paar jaar ouder dan ik, die had veel stoerdere ver-halen dan ik. Maar die kon ik mij eigen maken en nog stoerder doorvertellen aan mijn klasgenootjes als de school weer begon. Lauwersoog, mijn *happy place*. De kibbelinglucht nam ik voor lief.'

Anne

ONDERWEG

DREIGEMENTEN

DIE WEL WERKEN
© NU OPHOUDEN MET KLOOTEN,
WANT **ANDERS:**

MOGEN JULLIE HET
KOMENDE UUR **GEEN**
VERRASSING UIT DE
VERRASSINGSTAS.

NEEM IK EEN **UUR LANG**
DE ***PADS** IN

KIEZEN

DE
REST
VAN DE
REIS DE MUZIEK
UIT!

EET IK
ALLE SINGERJES

OP

→ LUISTEREN WE
DE REST VAN DE
REIS ALLEEN NOG!
MAAR **PODCASTS**
OVER ~~GEO~~ POLITIEK

MOGEN JULLIE
NOOIT MEER OP
DE IPAD

ZET IK JULLIE
ER VIT EN
DAN ~~ER~~ ZIE JE

VERKOOP

IK JULLIE BIJ HET
VOLGENDE TANKSTATION

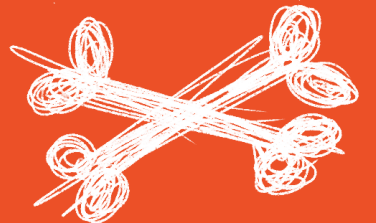
AAN DE **HOOGSTE**
~~BIJ~~ BIEDER

GAAN WE BEWOON
WEER NAAR

HUIS

ZET IK DE AIRCO **UIT**

ZET IK JE HIER OP DE VLUCHTSTROOK
ENDAN HOOP IK MAAR VOOR JE DAT
IEMAND JE EEN LIJT GEEFT.

WOORDZOEKER

Onmisbaar op de achterbank
tijdens de heenreis

I	V	J	L	E	S	E	Z	N	O	S	H	Z	N	U	B	L	L
T	G	R	Z	X	N	S	G	X	E	H	O	E	A	N	E	D	D
U	J	K	Y	W	F	S	D	X	L	T	Y	X	L	R	K	R	R
G	E	D	U	L	D	I	W	O	E	R	F	V	B	E	N	J	P
I	J	E	B	M	U	R	A	J	J	R	T	I	I	W	X	G	Z
K	K	G	B	Z	P	F	M	L	R	S	K	D	T	R	V	T	R
D	L	Y	I	Z	D	Y	N	T	K	M	K	Q	U	S	M	E	L
E	M	W	Y	C	D	Y	C	I	E	E	J	D	O	O	R	B	Q
C	V	G	N	H	N	E	P	P	O	D	R	O	O	A	Y	W	S
X	H	N	A	K	S	O	M	R	E	H	T	N	F	O	H	N	I
X	O	O	T	R	E	S	T	E	O	P	N	E	T	E	O	N	S
K	U	Y	L	L	C	Y	K	E	Z	O	N	N	E	B	R	I	L
R	W	E	L	X	X	Q	F	D	O	E	B	O	E	K	E	E	B
U	I	T	A	B	L	E	T	S	T	A	K	S	I	L	C	D	V
Z	Q	P	T	S	A	C	D	O	P	H	W	M	T	B	G	L	V
I	P	E	O	N	S	P	E	H	C	S	Q	O	A	E	S	J	E
E	E	O	V	L	X	R	C	B	O	L	T	E	C	R	V	C	O
M	H	C	S	G	H	F	K	T	Q	F	O	D	X	T	K	L	H

- TABLETS
 - OORDOPPEN
 - TAKSI
 - STIFTEN
 - GEDULD
- DOEBOEK
 - FRISSE
 - MOED
 - SCHEPSNOEP
 - ZONNEBRIL
- RUZIE
 - SNOETENPOETSER
 - THERMOSKAN
 - BRÖDDJE EI
 - PODCAST

ONDERWEG

**'JE KUNT ELKAAR
NOG PRIMA HET
LEVEN ZUUR MAKEN
ZONDER ELKAAR AAN
TE RAKEN.'**

'Lang reden wij naar onze vakantiebestemming in een oranje Opel Kadett die stamde uit het einde van de jaren zeventig. Ik weet in ieder geval zeker dat we de auto in 1988 nog hadden, want we werden na het gewonnen EK die zomer volop nage-roepen. Ik weet niet wat de ruimte was in de achterbak, maar veel kan daar niet in gepast hebben. Voor de vakantie werd er dan een imperiaal gemonteerd waar grote koffers op werden vastgesjord. Heel comfortabel kan het niet geweest zijn, want de auto bestond waarschijnlijk vooral uit blik. Toch kan ik me niet herinneren dat het storend is geweest en het autootje heeft het iedere reis volgehouden. Misschien scheelde het dat je op de achterbank geen gordel hoefde te dragen. Wat er wel op de achterbank stond was een enorme stapel bordspellen. Niet dat wij van die enorme spelfanaten waren, maar er was een barrière nodig tussen mij en mijn broer. In plaats van telkens boos naar achter te roepen, dachten mijn ouders ons te slim af te zijn door fysiek contact onmogelijk te maken. Of dat daadwerkelijk hielp, betwifel ik. Je kunt elkaar immers nog prima het leven zuur maken zonder elkaar aan te raken. Aan de andere kant herkende ik me destijds al niet in het geschetste beeld van ruziezoeker en heb ik geen actieve herinnering aan ruzie op de achterbank, het was dus voor mij sowieso al een oplossing voor een onbestaand probleem.'

Alex

VAKANTIETYPES

OP DE

CAMPING

DE NATURIST

Het is pas echt vakantie als de onderbroek uit mag. Het liefst zou de naturist in de auto al naakt gaan, maar dat is ook weer zo'n gedoe bij het tankstation. Wie ooit een broek aan heeft proberen te doen op de chauffeursstoel weet dat je dit niet snel voor elkaar hebt. Dus begint het feest voor de naturist pas op de camping. Kleren uit en gaan met die banaan. Er worden vrienden voor het leven gemaakt op de naturistencamping, al komt het voor dat naturistenvrienden elkaar terug in Nederland amper herkennen met kleren aan. Vrijheid blijheid is het credo van de naturist. Alleen de terugkomst valt altijd rauw op het dak. Het lastigste is nog wel de kinderen weer in kleren te hijsen als ze naar school moeten.

DE MAX'ER

De seniore vakantievierder gaat maar zelden in het hoogseizoen op vakantie. Waarom zouden ze ook? Toch zijn ze op iedere camping te vinden. Vaak met een dure camper of fikse sleurhut, inclusief de van het tv-programma *We Zijn Er Bijna!* beroemde mover. De MAX'er heeft de gehele ANWB-winkel leeggekocht, vergeet nooit iets, heeft zelfs nog reservespullen, een immens flatscreen en houdt de voortent graag spic en span. Uiteraard staan achter op de camper of caravan twee elektrische fietsen, is er een keffertje dat meegaat en worden rond een uur of vijf de meegenomen aardappels gejest, waarna de boontjes op het vuur worden gezet. De MAX'er houdt dit met gemak drie weken of langer vol en is dan weer dolblij om thuis te zijn waar het leven uiteindelijk weinig anders is. Tussen de MAX'ers zitten echter ook klagers die je komen vertellen hoe je je kinderen eigenlijk zou moeten opvoeden. Genoeg reden om een ander plekje op de camping te zoeken.

OP VAKANTIE

‘Dat ik nu zo graag kampeer, komt omdat ik in mijn jonge jaren een trauma heb opgelopen. Vroeger, toen ik nog een kleine Nynke was, wilde ik graag kamperen. O, wat wilde ik graag kamperen. Maar mijn ouders moesten daar niks van weten. Die wilden niet twee weken lang op een luchtbed liggen en op regenachtige dagen met zes mensen in een krappe voortent bivakkeren. Wij zaten daarom altijd in huisjes op vakantieparken. Iedereen zijn eigen stapelbed, een terras met privacy en een wc die we niet met de halve camping hoefden te delen. Dat was voor mijn ouders comfort, maar ik hunkerde naar iets anders. Niet naar spartaanse kampeeromstandigheden, ik hunkerde naar een veldje.

De camping in Appelscha waar wij vaak kwamen, had een gedeelte met vakantiehuisjes en een gedeelte met kampeerveldjes. Vanaf de kampeerveldjes hoorde je altijd gezelligheid. Vaders die met teiltjes vol afwas naar het washok liepen, kinderen die elkaar achterna renden, huilende baby’s en badmintonwedstrijdjes tussen de verschillende families. Er hing een permanente barbecuegeur –nog iets waar mijn ouders niet van hielden – en er gebeurde altijd iets.

Bij ons, bij de huisjes, was het stil. De huisjesbewoners hadden zich allemaal teruggetrokken op hun eigen terras. Men knikte elkaar vriendelijk toe, maar het was niet de bedoeling dat er verdere communicatie zou zijn. Terwijl ik snakte naar communicatie. Ik wilde zo graag vakantie vriendinnetjes, omdat ik anders twee weken met drie broers opgescheept zat. Ik wilde vriendinnen wier haar ik kon invlechten, met wie ik naar de activiteiten van het animatieteam kon gaan, met wie ik kon keten.

Maar dan moest er toevallig een gezin met kinderen in het huisje naast ons zitten. Of ik moest een aardig meisje tegenkomen bij de speurtocht van het animatieteam. Een meisje dat óók niet op een gezellig veldje stond. Want ik wist: de meisjes van de leuke veldjes klitten samen. Die willen zo’n saaie bungalowmeid er niet bij hebben.

Ik begon al met een achterstand aan de vakantie. En dacht toen al: als ik later groot ben, zal ik mijn eigen kinderen dat nooit aandoen. Die krijgen hun hele jeugd een gezellig veldje.’

MET WIE HEB JE VAN DOEN QUA

BUUR?

Met deze simpele edoch doeltreffende meerkeuzetest kun je in een paar hypothetische stappen identificeren welk archetype je naast je op de camping hebt staan.

1. Het is een heerlijke ochtend. De hele nacht heeft het rustgevend zacht geregend en nu straalt er alweer een zonnetje. Je hoort nog net geen ‘Morning’ uit Peer Gynt als je de deur van je voortent opent. Wat zie je?

A. Je ziet Ans, je buurvrouw, die direct begint te vertellen over hoe haar bejaarde vader ooit in de keuken was gevallen en daar toen een hele ochtend heeft gelegen en zij zelf als een superheld, omdat zij naar eigen zeggen de enige is die enige interesse toont in die arme man, de beste man van de dood heeft gered.

B. Je stapt naar buiten en gaat lekker zitten met dit doeboek. Het ruikt heerlijk naar ochtend en ineens ruik jij ook heerlijke koffie. Je kunt je niet herinneren dat je koffie hebt gezet. Dan wordt er een hand op je schouder gelegd en iemand zet een kop koffie op tafel. Daarna word je weer met rust gelaten.

C. Je ziet een leeg vak naast je.

D. Je ziet alweer een uitgestorven ogende caravan naast je. Je denkt: die zijn al op pad. Je zet

koffie, gaat de krant lezen, smeert broodjes, laat zelfs een scheetje, omdat je je alleen waant. Dan klinkt er een hoestbui in de uitgestorven ogende caravan.

E. Je denkt: wat ruik ik? Dan zie je de nog smeulende barbecue onder de luifel van de burens, met een paar verkoolde hamburgers op het rooster. Ook waait er een leeg halveliterblik voorbij. Je ruikt de geur van ouwe shag.

2. De koffie is op en in het winkeltje hebben ze alleen nog maar pads. Wat gebeurt er als je de burens om hulp vraagt?

A. Je buurman hoort niet wat je zegt, omdat hij aan het vertellen is over zijn collectie speelgoed Bentley’s die hij in vitrinekasten door de hele woonkamer, thuis in Roelofarendsveen, heeft uitgesteld. Vooral dat afstoffen is veel meer werk dan je denkt, want als hij eenmaal klaar is met afstoffen is de week alweer om en kan hij weer bij vitrinekast één beginnen. Het houdt nooit op. Zowel het stoffen, als het verhaal over de speelgoedautocollectie.

OPENINGSZINNEN

ALS JE
STAAT AF TE WASSEN

BINGO

Om te gebruiken als je zelf om een openingszin verlegen zit,
en je ineens denkt: wat zei ik nou weer?
Of om lekker de hele vakantie door te sparen.

Goh, wat leuk, ik heb ook Drecht. Hou jij ook zo van die groene classic?

Is dat kristal?

Heb jij ook de hele nacht die baby horen huilen?
1: 'Wat erg, he',
of
2: 'Sorry daarvoor.'

WAT EEN LEUKE BORDJES!

Nou, het ging wel tekeer van nacht, he? Hebben jullie haringen het gehouden?

STAAAN JULLIE AL LANG HIER?

Ja, ja, die Fransen, he?

Ja, nee, ik sta vaak bij de glasbak, maar ik hou gewoon van een wandelingetje.

Was dat macaroni dat jullie gisteren aten? Als ik het zo zie?

Hebben jullie die leuke tent/vouwwagen daar bij dat bomengroepje naast de glasbak?

BEN JIJ OOK ZO MOE?

Nee, wij drinken wel wat meer dan een glaasje wijn, hahahahaha!

Ik heb gisteren het keukentje van de vouwwagen in brand gezet, nou, probeer die lucht maar eens uit je spullen te krijgen!

Een mooi land, maar vol on aardige mensen.

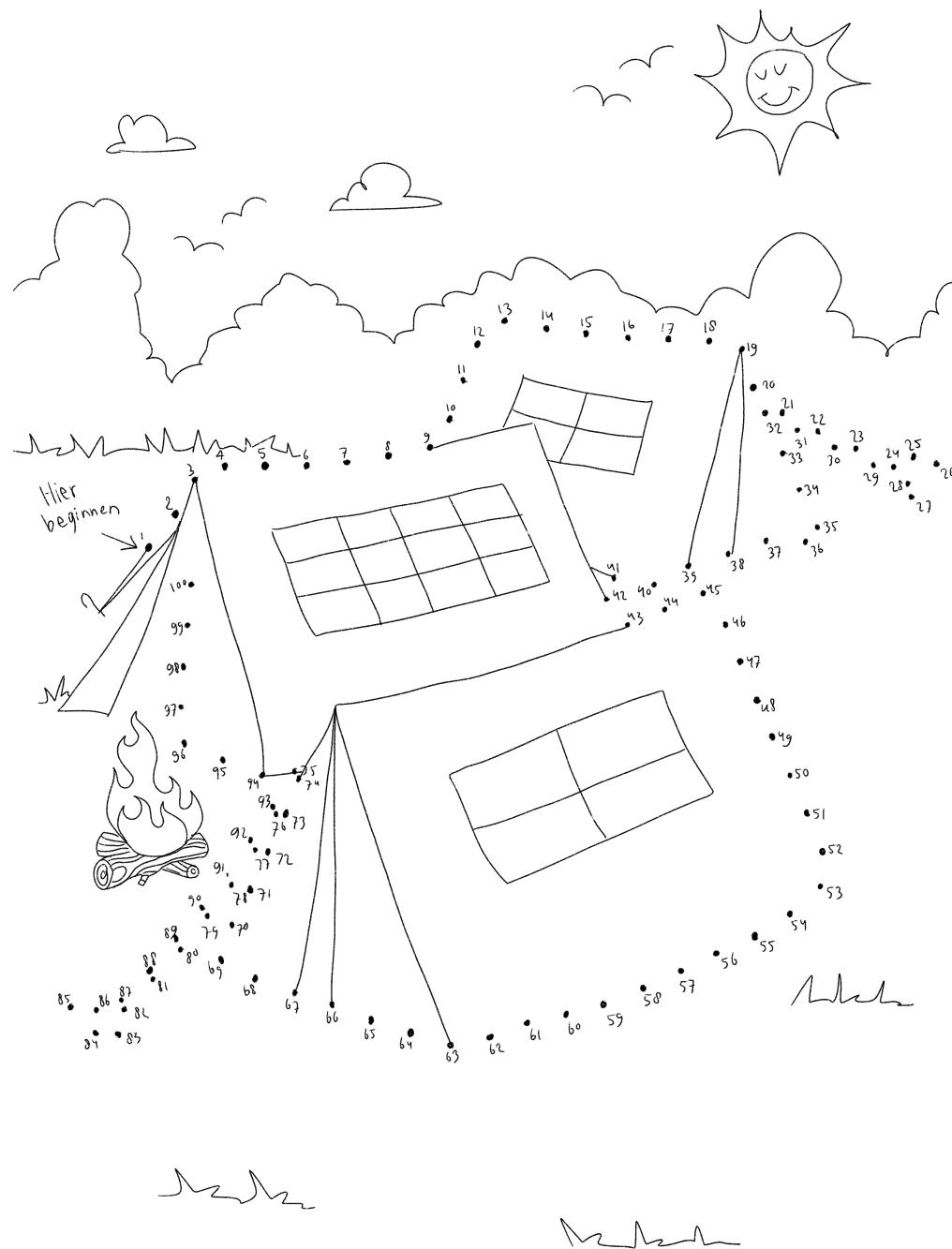
Hebben jullie meegedaan aan die familie-speurtocht?

HOE KOM IK AAN WARM WATER?

Hoe kom ik aan zo'n muntje voor het warme water?

Heb jij wél warm water?

TAMELIJK COMPLEX WEL

WEER THUIS

**'IN LAUWERSOOG
KWAM ELK WEEKEND
DE BAKKERSBUS
LANGSRIJDEN MET
ALLERLEI LEKKERS.
IN AMSTERDAM
STOND DE
METHADONBUS OM
DE HOEK.'**

'Het is gek, maar ik heb helemaal geen herinneringen aan de terugweg naar Amsterdam vanuit Lauwersoog. Of is dat niet gek? Het is natuurlijk helemaal niet spannend om weer naar huis te gaan. Dan moet je ook weer naar school. Of de kinderen weer naar school brengen. Je reist de routine weer tegemoet. Saaaai-iii. Ik ben ook altijd chagrijnig de laatste dag van de vakantie. Niemand kan dan iets goed doen. Alles duurt veel te lang. Waarom moet ik de gootstenen schoonmaken. Hoezo mogen mijn nieuwe jeu de boulesballen niet mee in de fietstassen van mijn vader. Ja pap, ga maar even uit de trein op station Zwolle, het duurt toch eindelijk voor we weer vertrekken. Waarom wonen we eigenlijk in Amsterdam. Het is daar hartstikke druk en het stinkt. In Lauwersoog kwam elk weekend de bakkersbus langsrijden met allerlei lekkers. In Amsterdam stond de methadonbus om de hoek. Dat schijnen mensen ook lekker vinden, maar daar heb ik niks aan. Zet ik mijn koffer nou neer in de hondendoep. O, de onderburen hebben ons gemist, ik zal zo eens even extra stampen. Wat nou "weer vroeg naar bed voor school". Gelukkig had ik nieuwe stoere verhalen van mijn neef paraat voor morgen. Nog maar een heel schooljaar wachten en dan gaan we weer. Naar Lauwersoog.'

Anne